

NAPOMINAĆ (3) *vb pf*

a oraz o *jasne*.

fut 3 sg napominie (1). \diamond *2 pl* napominiecie (1). \diamond *con 3 pl m pers by* napominęli (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Pouczyć, przestrzec, upomnieć [kogo] (3) : Tużąc łobie to o I.M. iż mi zaráz co ná to/ máiąc doftátek [*wyvodu kego*]/ odpisze: y mnie/ ieflibym iefzcie kędy czego nie dołożył/ ábo czego nie obaczył: [...] y pokaże y nápomnie. *CzechEp* 426.

napominąć z czego (1): [*aby słudzy boży*] niegnojli w wieży i mordowali [*niewiernych i heretykowi*] [...] ale żeby tilko [...] ich złość oświadczyli i zniei ié napominęli *MurzNT* 43v.

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): Iefly bithefch [...] Commiſſarze pana Voyewodzyny nyeprzyachaly thedi pošly Comiſſarze náchi do nyego [...] y napomynyeczye go. Abi on thefch yako ſprzymyerza powynyen yeſth fwoye Com^m iſſarze pošlal. *LibLeg* 11/162.

Synonim: ostrzec.

Formacje współrdzenne cf POMNIEĆ.

Cf **NAPOMINIENIE, NAPOMINIONY**